

РАН БОСИЛЕК ПРИ МЕСЕЦИТЕ

chitanka.info

Една жена имала две дъщери: доведена и заварена. Тя обичала своето момиче, а мразела завареното.

Една вечер майката повикала завареното момиче. Рекла му:

— Вземи стомните и върви да донесеш вода от самодивското кладенче!

Девојката тръгнала към кладенчето. То било извън селото.

Като наближила, тя забелязала, че под дървото до кладенчето били насядали единадесет мъже и една жена. Между мъжете имало един съвсем дребен. Жената била Баба Марта. Другите били единадесетте месеца. А най-дребният Малък Сечко.

Девојчето се претрашило, пристъпило към кладенчето и рекло:

— Добър вечер, бабо, добър вечер, чичовци!

— Добър вечер, девојче! — отговорили месеците. — Защо идеш тук ни в туй, ни в онуй време? Не те ли е страх?

— Страх не страх, трябва да дойда, като ме пращат.

Баба Марта му рекла:

— Ами я слушай нещо да те попитам. Кои месеци през годината са лоши и кои добри?

— О, златна бабо — рекло девојчето, — всички месеци са от добри по-добри. Няма ни един лош.

— Хайде иди си със здраве, девојче! — благословила го Баба Марта. — Когато говориш, жълтици да падат из устата ти!

Девојчето наляло стомните и се върнало вкъщи.

— Добър вечер, мамо! — рекло то и жълтици попадали из устата му.

— Какво е туй чудо? — викнала майката.

— Не зная, мамо! Така ме благослови старата жена при кладенчето.

И девојчето разказало всичко за месеците.

На другата вечер майката изпратила своето момиче при месеците. Като стигнало при кладенчето, Баба Марта го попитала:

— Кои месеци през годината са добри и кои лоши?

Момичето отговорило:

— Че туй кой не знае? Голям Сечко и Малък Сечко са най-лошите. А пък Баба Марта! Чудото ѝ няма! Като се разсърди, да не си ѝ насреща. Пък и другите месеци не са много добри! Ама сме им паднали в ръцете! Няма що да правим!

— Хайде да си благословена! — рекла Баба Марта. — Когато говориш, змийчета да падат из устата ти!

Момичето наляло стомните и се върнало. Майка му го срещнала и попитала:

— Какво стана, дъще?

— Лошо ме благословиха, мамо! — отвърнала дъщерята и змийчета започнали да падат из устата ѝ.

— Леле, щерко, що сторихме! Какви са тия змийчета из устата ти.

— Лошо мислехме, мамо, лошо ни постигна.

Майката и дъщерята се заплакали.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.